

13444. besprengen: (तं विसंज्ञम्) जलेनात्यर्थशीतेन वीजितः पुण्यगन्धिना MBh. 7, 307. — caus. वीजयति Dhātup. 35, 84, q (व्यजने). befächeln: (तम्) प्रमार्जयती वीजयती च मूर्च्छितम् R. 2, 61, 2. शाखाभिः Suçr. 1, 371, 7. व्यजनैः 2, 36, 6. पटात्तेन Mṛāṇ. 134, 11. Mālatī. 63, 9. R. Gorr. 2, 35, 17. Kathās. 25, 7. Rīgā-Tar. 1, 214. Bhāg. P. 10, 60, 7. प्रदीप्तमग्निं पवनस्तेषु वेश्मस्ववीजयत् anfachen R. 5, 50, 8. wohl blasen auf so v. a. Durch Blasen einen Ton hervorbringen auf: न वीजयेत्केशमुखनखवस्त्रगात्राणि Suçr. 2, 145, 3. pass.: वीजयमानो गन्धमादनवायुना angeweht MBh. 3, 11087. R. 3, 78, 28. Kumāras. 2, 42. व्यजनैः befächelt werden MBh. 3, 7105. 7, 310. R. 2, 26, 11 (13 Gorr.). 42, 15. Mṛāṇ. 83, 3. Spr. 2054. Kathās. 20, 178. Saddh. P. 4, 12, a (fälschlich वीजयमान gedr.). partic. वीजित befächelt: व्यजन° MBh. 13, 4252. Hariv. 3824. Kathās. 17, 109. वीजितानिल° angeweht (हिमवत्) Mārk. P. 61, 25. Ghāt. 13. — Vgl. व्यज् und व्यजन.

— अनु, partic. °वीजित angeweht: पुष्पगन्धवहैः पुण्यैर्वायुभिः MBh. 3, 1764.

— अभि caus. befächeln: तं विप्रम् — क्लमापनयनार्थं स पताभ्यामभ्यवीजयत् MBh. 12, 6347. चामरशतिर्भिवीजयमानः R. 3, 4.

— आ caus. dass. Hariv. 4444.

— उद् caus. anwehen: उद्वीजयमानो वायुना पुण्यगन्धिना MBh. 3, 1757.

— उप befächeln: यं पुरा व्यजनैर्यैरुपवीजति योषितः MBh. 11, 501. — caus. dass. Çāk. 33, 6. उपवीज्य 7. उपवीजयति als Erklärung von उपवाजयति Schol. zu Kāt. Çr. 26, 4, 2. पुण्यैर्मरुतैरुपवीजितम् (वनम्) angeweht MBh. 1, 1308. Mṛāṇ. 91, 11.

— परि befächeln: यं पुरा पर्यवीजत तालवृक्षैर्वस्त्रियः MBh. 15, 1060. 13, 7773. — caus. dass.: व्यजनं गृह्य राघवं पर्यवीजयत् R. 6, 112, 25. Bhāg. P. 10, 69, 13. Mārk. P. 21, 25. परिवीजित befächelt R. 5, 45, 9. क्रायायां करिषाः श्राद्धं तत्कर्णपरिवीजिते (so die ed. Bomb., Nilak. ergänzt देशे) durchweht MBh. 3, 13471.

— सम् caus. befächeln Bhāg. P. 10, 15, 17.

वीजन 1) n. (von वीज्) das Befächeln Bhāg. P. 10, 59, 45. भजे राजवधूमध्ये वालव्यजनवीजनम् Rīgā-Tar. 5, 386. das Zufächeln: तदनु ज्वलनं मर्दपितं त्रयेर्दक्षिणवातवीजनैः Kumāras. 4, 36. Kathās. 117, 53. = व्यजन Fächer H. 687, Schol. Śārasvata im ÇKDr. — 2) n. = वस्तु Śārasvata ebend. — 3) m. Bez. zweier Vögel: = कोक und शिवंजीव ebend.

वीजया indecl. in Verbindung mit 1. कृ gaṇa सात्तादादि zu P. 4, 4, 74. Hängt vielleicht wie बीजरूपा mit बीज zusammen, in welchem Falle es mit बी zu schreiben wäre.

वीट n. Siddh. K. 249, a, 3. वीटा f. ein runder Kieselstein, Spielzeug von Kindern MBh. 1, 5150. fg. 5156. fg. 5161. als Kasteiung im Munde gehalten 15, 1022. °मुख 693. VP. (2te Aufl.) 2, 104. — Vgl. नाग°.

वीटि und वीटी f. = वीटिका ÇKDr. ohne Angabe einer Aut.

वीटिका (von वीटा) f. 1) Kugel, insbes. geschnittene, mit Gewürzen bestreute und in ein Betelblatt gewickelte Arecanuss in Kugelform: वीसताम्बूल° Daçak. 92, 5. Kathās. 55, 40 (am Ende eines adj. comp.). Rīgā-Tar. 4, 430. Vgl. पर्णा°. — 2) die Bänder eines Mieders Spr. (II) 2664.

वीड्, वीड्यति, वीड्यते act. festmachen, med. fest —, hart sein Nir. 9, 12. यद्भीक्यसि वीकु तत् RV. 8, 45, 6. अरिषण्यन्वीक्यत्वा व-

नस्पते 2, 37, 3. 3, 33, 19. VS. 6, 35. Çāṇkh. Grh. 1, 19. partic. वीकृतिं hart, fest RV. 2, 21, 4. अर्धश्चन्द्रोऽङ्गारदत्त वीकृता 24, 3. 6, 22, 6. आयुध TS. 4, 7, 15, 4.

वीडुः, वीडुः adj. f. वीडुः hart, fest; n. das Feste, fester Verschluss Naigh. 2, 9. RV. 1, 6, 5. 39, 2. 71, 2. वीकृतिश्चिदिहो यो अमुन्वतो वधः 101, 4. वीकृति स्तौर्भि धीरा अतुन्दन् 3, 31, 5. अत 33, 17, 19. अरुम् 4, 3, 14. येन दृक्का समत्वा वीकु चित्साक्षिणीमहि 8, 40, 1. 66, 9. Agni 8, 44, 27. अरुपः 77, 3. VS. 6, 35. AV. 1, 2, 2 (wohl fehlerhaft).

वीकुञ्जम् adj. der ein hartes Gebiss hat RV. 3, 29, 13.

वीकुद्वेषम् adj. unbeugsam hassend, — verfolgend RV. 2, 24, 13.

वीकुपैतम् adj. unnachgiebig fliegend RV. 1, 116, 2.

वीकुपर्वि adj. mit harter Schiene beschlagen: Wagen RV. 5, 58, 6. 8, 20, 2.

वीकुपाणिं un° वीकुपाणि adj. harthufig RV. 1, 38, 11. 7, 73, 4.

वीकुकरम् adj. nachhaltig glühend RV. 10, 109, 1.

वीडङ्ग adj. festgliedrig Nir. 9, 12. RV. 1, 118, 9. Wagen 6, 47, 26. 8, 74, 7. VS. 11, 44.

वीढ, तदभि निवीढ पर्यषति यथा न व्यथेत Çāṇkh. Çr. 17, 10, 16 wohl fehlerhaft für निवाढ (zu बंङ्क).

वीणाय् s. उप°.

वीणा (वीणा Uṇādis. 3, 15) f. 1) Laute AK. 1, 1, 3, 3. H. 286. fg. an. 2, 154. Med. n. 28. Halā. 1, 96. वाग्वनस्पतिषु वदति या उन्कुभो या तूणवे या वीणायाम् TS. 6, 1, 4, 1. Çat. Br. 3, 2, 4, 6. Kauç. 84. Kāt. 34, 5. Lāt. 4, 2, 1. Haṇṣanāḍop. in Ind. St. 1, 386. Megh. 84. Spr. (II) 735. Varāh. Brh. S. 69, 29. शततल्ली Çāṇkh. Çr. 17, 3, 1. सप्ततल्ली MBh. 3, 10664. °भिर्दो विवेकः Verz. d. Oxf. H. 200, b, 11. वीणोव मधुरालापा गान्धारं साधु मूर्च्छती MBh. 4, 515. °शब्द Çāṇkh. Grh. 4, 7. वीणायाः कृपातम् AK. 1, 1, 6, 3. मृदङ्गवेणुवीणानां रम्यैः शब्दैः R. 1, 5, 19. वेणुवीणानिर्दोः Weber, Kṛṣṇaḍ. 287. वीणावेवादिधनिवत् Sarvadarçanas. 157, 22. वीणाः प्रमुमुचुः स्वरान् R. 2, 91, 26. वाद्यते Çat. Br. 13, 1, 5, 1. Pañāt. 94, 4. Hir. 63, 13. संवादयन्वीणाम् Kathās. 21, 4. उद्धता Kāt. Çr. 21, 3, 7. वितुदन् (so ed. Bomb.) वीणाम् Bhāg. P. 4, 8, 38. °वाणी adj. Çrut. 15. मरु°, पिशील° Lāt. 4, 2, 4. सवेणुवीणाम् adv. Varāh. Brh. S. 19, 18. — 2) in der Astrol. Bez. einer best. Constellation, wenn nämlich alle Planeten in 7 Häusern stehen, Varāh. Brh. 12, 17; vgl. वल्लकी. — 3) Blitz H. an. Med. — 4) N. pr. eines Flusses MBh. 6, 328 (VP. 182); वाणी ed. Bomb. — 5) N. pr. einer Jogini, = Saṃbhogajakṣhiṇī Verz. d. Oxf. H. 109, a, 40. — Vgl. अलाबु° (unter अलाबु 1), काण्ड°, दत्त°, राम°, सूत्र°, प्रवीण, वैणिक.

वीणाकर्ण m. N. pr. eines Mannes Hir. 27, 13.

वीणागणगिन् m. Musikmeister, Vorstand einer Bande Çat. Br. 13, 4, 3, 3. 4, 2. Çāṇkh. Çr. 16, 1, 29. Kāt. Çr. 20, 3, 2.

वीणागार्थिन् m. Lautenspieler TBr. 3, 9, 14, 1. Çat. Br. 13, 1, 5, 1. 4, 2, 8, 11. 14. 2, 5. Åçv. Grh. 1, 14, 6. Pār. Grh. 1, 15. Kāt. Çr. 20, 3, 7. Çāṇkh. Çr. 16, 1, 29.

वीणातन्त्र n. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 109, a, 9. 40.

वीणादण्ड m. der Hals einer Laute AK. 1, 1, 3, 7. Traik. 3, 3, 399.

वीणादत्त m. N. pr. eines Gandharva Kathās. 106, 1. fgg.

वीणानुबन्ध m. das obere Ende des Halses der Laute, wo die Saiten